

Slovak
Communion
65-1212

VEČERA PÁNOVA

Tucson, AZ
12.12.1965.



www.messagehub.info

William Marrion Branham

"... v dňoch hlasu..." Zjv. 10:7

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branham bola odpoveďou Svätého Duha naproroctvám Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických prorociev a v pokračovaní práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. O tejto službe sa hovorí v Písme, že pripraví ľud pre Druhý Príchod Ježiša Krista.

Našou modlitbou je, aby toto vytlačené Slovo bolo zapísané vo vašom srdci, kým budete pozorne čítať toto posolstvo.

Hoci mnoho úsilí bolo vynaložené aby sa dostali presné preklady, anglický audio zápis sa považuje za najvernejšiu formu záznamu služieb, ktoré kázal William Branham.

Viac ako 1100 kázni v audio zápise avytlačenom prepise ktoré kázal William Branham sú dostupné a sa môžu stiahnuť zdarma a tlačiť na mnohé jazyky.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskratene, bez zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Krista, Emanuela? Budme opravdu úctiví, keď ku tomu pristupujeme. Pristupujme ku tomu s najväčšou úctou akú len môžeme mať.

VEČERA PÁNOVA

1 Bolo to povzbudzujúce posolstvo, ktoré nám brat Pearry práve kázal zo Slova Božieho. Je to skutočne tak, že my obmedzujeme Boha a ohraničujeme Ho časom, no On je večný, nemôžeme to robiť. Dnes večer máme pred sebou niečo iné, večeru Pánovu.

Tri roky som čakal na nejaký zbor v Tucstone, kde by som mohol prísť, no ale je to tu. Sme tu a ďakujeme za to Pánovi. On nás proste nechť čakať, aby sme si to teraz vedeli viacej vážiť.

2 Mám niečo čo by som rád povedal ešte prv než začneme večeru Pánovu, a to, že verím že sme toho už videli dosť v našom čase v ktorom žijeme, aby sme sa mohli skutočne (každý jeden) cele oddať Bohu. Mali by sme opravdu slúžiť Bohu. Verím, že On nás pozhnal, tým že nám dal priamu odpoveď na Písmo. Tak ako to pred chvíľou povedal brat Pearry, že sa - že sa nachádzame v tom čase. Nie sme slepí, ale - ale vidíme že sme tu, prišli sme ku tomu.

A tiež sa môžeme pozrieť dookola a vidíme ako ľudí opúšťa zdravý rozum. Už tu príliš dlho nemôžeme zostať, dostali by sme sa úplne do blázinca, celý svet. Vidíte? Nachádzame sa v poslednom čase.

3 A tak ako to na konci povedal brat Pearry, vidíme že to všetko je pravda, teda keď je to pravda, nie je to mýt. Nie je to niečo, čo si my len predstavujeme, je to niečo, čo nám bolo dané priamo skrze Slovo Božie a verejne sa to pred nami zmanifestovalo, tak vieme že sme tu. Nevieme ešte ako dlho, pretože znovu sa dostávame ku nejakému sledovaniu času, vidíte, aký je čas. Ale ... ale vieme že sme tu, nachádzame sa v tom čase. Či teda Boží čas, predstavoval som si ...

Raz niekto urobil takú analýzu a povedal, že ak by Boh s ním jednal podľa ... ak by mu Boh mal vymerať čas, to tisíc rokov je len jeden deň. Tak ak by človek žil sedemdesiat rokov, to by bolo len pár minút v Božom čase. Vidíte? Hovorí sa o štyridsiatych rokoch, a to by sotva znamenalo nejaký čas, On by mihol okom. Vidíte? Vidíte, všetko by to tak rýchlo uplynulo, keby to bolo vyznačené časom. U Neho jednako nie je času. On je proste večný.

Myslím, že to bola Sára, alebo malý Jozef, ktorý sa ma raz večer pred nedávnym opýtal, i brata Pearryho, spýtal sa, "Tata, kde, kedy sa tu zjavil Boh? Odkiaľ On prišiel?" Vidíte? "On musel mať nejaký začiatok, či nie? Či On nemusel začať?"

Povedal som mu, "Nie. Všetko čo má začiatok má aj koniec, ale to čo nemá začiatku nemá ani konca." Ale, samozrejme, on má desať rokov, to

bolo pre neho ozaj veľké sústo. Vidíte? Ako by to on mohol pochopiť, že existuje niečo čo nikdy nezačalo? Nie len pre neho, ale aj pre mňa je to ťažko pochopiť. Vidíte? Pre nás všetkých. Je to pre mňa ozaj veľká porcia, ako to vôbec začalo.

4 Nuž, zamerali sme sa tu sledovať niečo, čo je skutočne sväté.

Pred pár dňami som bol pozvaný ku jednému veľmi milému kresťanovi, ktorý toto nikdy nemal, a on sa dozvedel, že my prijímame večeru Pánovu doslovne. Oni prijímajú to čo nazývajú "duchovnou večerou" duchovnou komúniou, duchovným prijímaním. A čo sa týka výrazu komúnia, povedal by som že je to v poriadku, pretože komunikovať sa znamená, hovoriť medzi sebou, mať obecenstvo, vidíte. A ten brat mi poukázal na toto Písmo a povedal, "Brat Branham, nemyslíš si teraz ..."

Nuž, hovorím to kôli tomu ... Je to v poriadku, brat Pearry?(Brat Peary Green hovorí, "Samozrejme.") Nuž, hovorím to kvôli tomu, aby ste porozumeli tomu čo robíte. Nemôžete ... ak idete do niečoho na slepo, nevíete kde idete ani čo robíte. Nemôžete sa ani spoľahnúť na to ak nevíete čo robíte. Musíte rozumieť tomu čo robíte a prečo to robíte.

On povedal, "Nuž, ak prijímame Božie Slovo, či to nie je Boh ktorého prijímame?"

Povedal som, "Presne tak, pane, to je pravda. Ale tu čítame, že oni skutočne ... Pavel učil prijímať doslovnú večeru Pánovu. "Toto čiňte na Moju pamiatku," povedal Ježiš. "Lebo koľkokrát by ste to činili na Moju pamiatku, zvestujete smrť Pánovu až dokiaľ nepríde." Vidíte? Nuž, máme to teda prijímať.

5 Vieme, že svätý Pavel, ktorý to nariadil v Cirkvi, bol prorokom Nového Zákona. Peter, Jakob, Ján i všetci ostatní, oni písali (či Marek, Matúš, Lukáš) čo Ježiš činil, ako pisári. Ale Pavel dal tie veci do poriadku, on bol prorokom Nového Zákona. Tak ako Mojžiš odišiel na púšť, aby prijal inšpiráciu, aby napísal tých päť Kníh ... tých prvých päť Kníh Biblii, nuž Pavel tak isto odišiel na púšť a prijal inšpiráciu od Boha, aby dal do poriadku Novozákonnú Cirkev a stypizoval Ju so Starým Zákomom.

Kde oni mali obetného baránka, čo Izrael zachovával na pamiatku. V skutočnosti to bolo použité len raz, pri východe z Egypta. Ale potom to oni zachovávali na pamiatku po celý ten čas. Nuž, "ak zákon je iba tieňom budúcich vecí," tak vidíte.

A tak verím, že komúnia, (to čo my teraz nazývame "komúnia"- "prijímanie") to je - to je "Večera Pánova."

6 Teda, máme len tri telesné nariadenia ktoré sú nám dané od Boha: jedným z nich je večera Pánova: umývanie nôh: a vodný krst. To sú len tie tri veci. To je dokonalosť, tie tri, vidíte. A to sú len tie tri nariadenia ktoré

teraz čo to ... aké zlorečenie je kvôli tomu:

Preto je medzi vami mnoho slabých a chorých, a mnohí spia. (Správny preklad tohoto slova, brat Pearry, je, "mŕtvi." Vidíte? Vidíte, "mnohí sú mŕtvi.")

Lebo keby sme - lebo keby sme sami seba rozsudzovali, neboli by sme súdení. (Vidíte, ak by sme sami seba rozsudzovali, neboli by sme súdení. Vidíte?)

Ale súdení sú od Pána káznení sme, aby sme neboli odsúdení so svetom. (Vidíte, nebyť vôbec zviazaný so svetom)

A tak tedy, moji bratia, keď sa schádzate ješ, čakajte jedni na druhých. (Vidíte?)

A jestli je niekto lačný, nech sa naje doma, aby ste sa ne- schádzali na odsúdenie. A ostatné keď prídem, zariadim. (Vidíte?)

29 Nuž, inými slovami, nepristupujte ku tomu len ako ... Ako som pred chvíľou povedal, o tom ako židia, pri ich obetiach, ako oni ... Bolo to nádherné, bolo to dané od Boha, ale došlo to do takého stavu, že to nerobili úprimne, s úctou a podľa poriadku, potom sa to stalo len ... zo-smradilo sa to Jeho nosu.

Nuž, a tak isto je to s naším pristupovaním a prijímaním večeri Pánovej, že my musíme ku tomu prichádzať, vedomí si toho čo robíme. Práve tak ako keď idete do vody, aby ste sa dali pokrstiť vo Meno Pána Ježiša Krista, viete čo robíte, pred očami zboru priobliekate na seba to čo Boh vložil do vás, Krista.

A keď prijímame toto, to ukazuje pred zborom že, "Verím každému Božiemu Slovu. Verím že On je Chlieb Života, ktorý zostúpil od Boha z Neba. Verím, že každé Slovo ktoré On povedal je Pravda. A žijem Tým Slovom ako najlepšie viem, Boh je mojím Sudcom. A preto, pred mojimi bratmi, pred mojimi sestrami ... Neprisahám, nepreklínam, nerobím taketo veci, pretože milujem Pána, a Pán o tom vie a potvrdzuje mi to. A preto pred vami beriem tento kúsok Jeho tela, dávajúc tým najavo, že nie som odsúdený so svetom." Vidíte,

tak to má byť, potom je to požehnanie.

30 A, pamätajte, mohol by som o tom povedať veľa svedectiev, kde som to vzal a predstavil som to chorým a videl som ako boli uzdravení.

Spomeňte si na to, že keď Izrael vzal len ten predobraz tohto tu, oni putovali po púšti štyridsať rokov a ich rúcha sa nezodrali, a oni vyšli a nebolo medzi nimi ani jedného slabého, s pomedzi dvoch miliónov ľudí, čo je predobraz tohoto tu. Nuž, čo potom dokáže Skutočný obraz veci? Ak telo obetného zvieraťa pre nich toľko učinilo, čo učiní pre nás Telo Ježiša

26 Tak isto neverím, že krst Ježiša Krista (vo Meno Ježiša Krista) vo vode spôsobí odpustenie vašich hriechov. Neverím, že by ste ... Verím, že by ste sa mohli krstiť celý deň ... Viem, že sú tu pravdepodobne ľudia ktorí prišli z Apoštolskej cirkvi, čo chcem povedať, alebo zo zjednotenej letničnej cirkvi, ktorí to tak učia. Ale, vidíte, ja neverím že by voda mohla spôsobiť odpustenie hriechov. Lebo, keby to tak bolo, potom Ježiš by bol zbytočne zomrel. Vidíte? Ja verím, že je to len nariadenie Božie, aby ste tým dali najavo že vám bolo odpustené. Ale krst ako prostriedok znovuzrodenia, nie, ja-ja tomu neverím. Neverím že voda spôsobuje odpustenie hriechov.

Tak isto neverím, že tento chlieb a víno má niečo s vami urobiť. Je to len zachovávanie nariadenia, ktoré nám dal Boh, aby sme ho zachovávali. Vidíte? Je to tak. A verím, že s vodným krstom je to tak isto. Verím, že je to pre nás potrebné aby sme to zachovávali, keď On sám nám v tom vo všetkom išiel príkladom. On toto urobil, dávajúc nám to za príklad. A umýval nohy učeníkom, dávajúc nám to za príklad.

27 "Tak tiež," 25. verš:

Tak tiež i kalich, keď bolo po večeri, hovoriac: Tento kalich je tá nová zmluva v mojej krvi: to čiňte, koľkokrát rás by ste pili, na moju pamiatku.

Lebo koľkokrát rás ... (Všimnite si to teraz!) ... Lebo koľkokrát rás by ste jedli tento chlieb a pili tento kalich, zvestujete smrť Pánovu, až dokiaľ nepríde. (Až dakedy? "Až dokiaľ On nepríde!" Vidíte? Vidíte?)

Takže ktokoľvek je tento chlieb alebo pije kalich Pánov nehodne, bude vinným tela a krvi Pánovej.

Dovoľte mi na chvíľu sa tu zastaviť. Dôvod, kvôli ktorému to on povedal ste si mohli všimnúť tu v inom verši, inej kapitoly, kde povedal že, "Čujem, že keď sa schádzate dovedna, jete (svoju vlastnú večeru), ba dokonca sa opíjate pri stole Pánovom." Vidíte, oni to nezrozumeli. Oni sa pri tom len obžierali, vidíte. Presne tak ako to robia ľudia dnes, žijú si tak ako sa im zachce, a potom pristupujú a prijímajú večeru Pánovu. Vidíte? A on povedal, "Či nemáte domov, kde môžete jesť. Ale, toto je nariadenie ktoré máme zachovávať, vidíte." No, čítame ďalej:

Ale nech skúša sám seba človek a nech tak je z toho chleba a pije z toho kalicha.

Lebo ten, kto nehodne je a pije, je a pije si súd nerozsudzujúc tela Pánovho. (Vidíte?)

28 Čo si? Si kresťan, či pred každým ako kresťan. Ale ak pristupuješ ku tomu a nežiješ ako kresťan, nerozsudzuješ tela Pánovho. Kladiáš niekomu do cesty kameň úrazu, vidíte, keď vidia, že toto sa snažíš robiť, a potom nežiješ tak ako by si mal. Vidíte, nerozsudzujete tela Pánovho. Všimnite si

máme. A vieme, že to je ten výnos daný skrze svätého Pavla v Novom Zákone.

Nuž, ak by sme povedali, "Prijímanie Večery Pánovej, by malo byť len prijímaním Slova," Ja verím, že nikto nemá právo prijímať večeru Pánovu prv ako by prijal Slovo Pánovo do svojho srdca. Rozumiete? Pretože ... Prečítam vám niečo za chvíľu a uvidíte. Nuž, všimnite si. Prečo by sme potom ...

Na tom istom podklade by sme potom mohli úplne ospravedlniť Armádu Spásy. Oni neveria v žiadnu formu vodného krstu, hovoria, "My to nepotrebujeme." Nuž, ak nepotrebujeme vodný krst, načo sa potom krstíme? Oni hovoria, "Voda ťa nemôže spasiť, Krv ťa spasí."

S tým súhlasím. To je pravda, spasí ťa krv, nie voda. Ale my musíme použiť vodu ako vonkajší prejav toho, že v nás sa dokonalo to vnútorné dielo milosti. Vidíte? Tak isto musíme pristupovať ku večery Pánovej.

7 Keď sme prijali Pána, našu Obeť, vo vnútri svojho srdca, ako podstatu duchovného Narodenia vo vnútri nás, keď sme prijali Jeho Telo, potom žijeme skrze Neho, skrze Slovo, a tiež to máme symbolicky vyjadriť, pretože je to tak prikázané. "Čiňte pokánie a nech sa pokrstí jeden každý z vás vo Meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov."

Pavel povedal, "Ja som prijal od Pána to čo som vám tiež vydal, že Pán Ježiš v tej noci v ktorej bol zradený, vzal chlieb, zlámalo ho a dal ho učeníkom a povedal, Vezmite a jedzte. To čiňte na Moju pamiatku. Lebo koľkokrát rás by ste jedli tento chlieb, zvestujete Jeho smrť, až dokiaľ On neprijde." Tak tu v tom vidíme, že boli ľudia, ktorí prichádzali a ...

8 Tento vzácny, skutočne veľmi milý brat, on prišiel a povedal, "Ja som to nikdy neprijímal, brat Branham, nerozumiem čo to je." Povedal, "Bol som inak naučený."

Povedal som mu, "Ale pamätaj, uznávame predsa že svätý Pavel to uviedol do poriadku v tej prvotnej Kresťanskej Cirkvi. Oni chodili z cir... z domu do domu, lámali chlieb v prostote srdca, a tak ďalej. A tak," povedal som, "on to umiestnil v Cirkvi. V Liste Galaťanom 1.8, on povedal, - Ak by prišiel aj anjel z neba a zvestoval vám niečo iné, nech je prekliaty, - vidíš, vidíš, to je ten Pavel, ktorý im povedal aby sa dali znovu pokrstiť z Jánovho krstu, aby boli pokrstení vo Meno Pána Ježiša Krista."

Vidíte, sú tri veci ktoré musíme - tri veci ktoré musíme vykonávať ako symboly: Večera Pánova, umývanie nôh a vodný krst. Vidíte? Je ...

9 Vy ale hovoríte, "No dobre, to... " Armáda Spásy sa odvoláva na to, že ten zomierajúci lotor, keď zomrel on nebol ešte pokrstený a Ježiš povedal že bude v Nebi. To je úplná pravda. Samozrejme. Ale, vidíte, on-on-on poznal Ježiša až tam práve vtedy keď zomieral. Vidíte? To bola

jediná príležitosť ktorú mal. On bol lotor, on bol vzdialený, preč od Boha. Ale akonáhle zazrel to Svetlo, hneď Ho rozpoznal, "Pane, spomeň si na mňa!" A Ježiš ... To je pravda.

Ale čo sa týka teba i mňa, ktorí vieme že sa máme dať pokrstiť a odmietame to urobiť, tak potom to bude medzi tebou a Bohom. Tak isto je to s prijímaním Večery Pánovej.

A tak, keď pristupujeme ku prijímaniu večery Pánovej, to nie je len vec o ktorej povieme, "Idem sem a budem jesť nejaký chlieb, a budem veriť že som kresťan." Ale ak ste si všimli, Biblia hovorí, "Ten kto by jedol a pil nehodne bude vinný Krví a Tela Pánovho." Vidíte? Vy musíte žiť životom ktorý - ktorý ... pred ľuďmi, ktorý ... i pred Bohom i pred ľuďmi, ktorý ukazuje, že ste - že ste úprimný.

10 Nuž, posuňme sa ešte kúsok ďalej. V Starom Zákone, keď sa prinášala obeť, to bolo ustanovenie alebo nariadenie. A tak isto vodný krst je nariadenie, tak isto umývanie nôh je nariadenie, tak isto večera Pánova je nariadenie. "Požehnaný, ktorý vykonáva všetky Jeho nariadenia, zachováva všetky Jeho ustanovenia, všetky Jeho prikázania, aby mal právo vojsť do Stromu Života."

A tak, všimnite si teraz, že tam prv, to bolo Božím nariadením priniesť do zhromaždenia obeť, do chrámu na oltár a obetovať svoj dar, za svoje hriechy, obeť baránka. A tak, môžem si predstaviť, ako po ceste prichádza nejaký židovský brat, vedomý si toho že je vinný a ide ku oltáru, alebo ako privádza svojho tučného vola, alebo býka, alebo čokoľvek mal, alebo barana, baránka, či niečo iné. Viedol to celou cestou, tak prosto ako len mohol, išiel tam zachovávajúc Božie nariadenie tak úprimne ako len mohol.

Potom položil na neho svoju ruku, vyznávajúc svoje hriechy, a kňaz to vkladá (tie jeho hriechy) na toho baránka, a potom tomu baránkovi podrezal hrdlo a ten zomiera za toho človeka. A ten krvácajúci baránok sa zmieta a ruky toho človeka boli celé od krvi, i celý bol od nej offkaný, pri tom ako ten biedny baránok krvácajúci zomieral. On si mohol uvedomiť že zhrešil a niečo muselo zomrieť na jeho mieste. A tak, on namiesto svojej smrti obetoval smrť toho baránka. Vidíte? Ten baránok zomrel na jeho mieste. Ten človek to činil úprimne, z hĺbky svojho srdca.

11 Nakoniec, keď sa to stále a stále opakovalo, stále a stále to tak činili, až sa to pre nich stalo nakoniec tradíciou. Božie prikázania sa pre ľudí stali tradíciou. A potom sem prichádza, "Aha, dnes je tu ten a ten [Dr., kazateľ], možno bude lepšie keď teraz pôjdem. Ó, radšej obetujem vola." A ide, "Aha, Pane, tu je môj vôl." Vidíte, tam v tom už nebola žiadna úprimnosť, vôbec nemali do toho zrozumenie.

Rok za rokom, rok za rokom, je To stále pravda, stále pravda. Všetko čo Ono hovorí sa deje presne tak ako to On povedal. A tak vieme že je to pravda, ale, vidíte, neprijímajte To z intelektuálneho hľadiska. Ak to tak robíte, máte náboženstvo z druhej ruky. My nechceme náboženstvo z druhej ruky. Niečo čo prežil niekto iný a my sme závislí na jeho svedectve.

22 Verím že to bolo to čo Ježiš povedal Pilátovi, také niečo, pred chvíľou som mal to Slovo na mysli, On tam povedal, "Kto ti to povedal?" Alebo, "Bolo ti to zjavené? Odkiaľ to vieš?" inými slovami. Nevieť teraz presne ako to slovo tam znie, už je to dávnejšie ako som to čítal, ale, "Ako si - ako si na to prišiel že ... Ako ... Kto ti to zjavil?" To sa jednalo o Neho, že je Syn Boží. "Kto ti to zjavil? Povedal ti to nejaký človek? Alebo," ako Ježiš povedal, "zjavil ti to Môj Otec, ktorý je v nebesiach?" Vidíte? Vidíte? "Ako si sa to naučil, z druhej ruky, alebo je to dokonalé zjavenie od Boha?"

Či táto večera Pánova je len nejaké pravidlo, a preto ku nej pristupujem, hovoriac si, "Nuž tí ostatní to prijímajú, tak ja to tiež budem?" To je zjavenie, že ja som Jeho časťou, a že som časťou vás, a milujem vás a milujem Jeho, a my to spoločne prijímame ako symbol našej lásky k Bohu a našej lásky v obecenstve medzi sebou.

23 Chcem teraz prečítať niečo z Písma. A myslím, že potom ... Ako si to už dnes brat Pearry želá. Chcel by som aby ste to čítali so mnou, ak máte Biblie. 1. Korinťanom, 11. kapitola, a začneme od 23. verša.

A potom tiež, v našom zbore, sme to vždy robili s umývaním nôh, vždy, pretože to ide spolu ruka v ruku. Myslím, že brat to oznámil na stredu večer, kôli veľkému množstvu, a preto že nemáte na to dostatok ... miesta, kde by si ľudia mohli umývať nohy. Bude sa to konať v stredu večer.

24 A teraz budeme čítať 23. verš z 11. kapitoly, 1. Listu Korinťanom, počúvajte teraz čo píše Pavel. Pamätajte, majte na vedomí to čo je napísané v Liste Galaťanom 1. 8., "Ak my, alebo anjel z neba by vám zvestoval iné evanجيلium," (než ako to Evanجيلium, ktoré on kázal) "nech bude prekliaty." Vidíte?

Lebo ja som prijal od Pána, čo som vám aj vydal, že Pán Ježiš v noci, v ktorej bol zradený, vzal chlieb:

A poďakujúc lámal a povedal: Vezmite, jedzte, toto je Moje telo, ktoré sa za vás láme. To čiňte na Moju pamiatku.

25 Dovoľte mi zastaviť sa hneď tu pri tom. Prijímanie tela Pána Ježiša Krista pri večery Pánovej, to neznamená že tento chlieb je doslovne telo Kristovo. To je po katolícku. Ja neverím že je to tak. Verím, že je to len nariadenie, ktoré nám dal Boh, vidíte, to je nie skutočné telo. To je ... Nuž, v skutočnosti je to kúsok nekvaseného chleba. Je to len nariadenie.

je na pokraji toho že by vykonal niečo zlé, alebo niečo také, tiež sa za neho modlite. Vidíte? Vidíte, "čakajte jedni na druhých," čakajte za chvíľu, modlite sa. Ak je medzi vami nejaké napätie, alebo niečo také, ne-nerobte to - nerobte to (nepristupujte ku stolu Pánovmu), chodte a dajte to najskôr do poriadku. Vidíte? Chodte a vyrovnajte to najprv, pretože iní chcú sem prísť takí čistí ako len môžeme byť, vo svojich myšliach jeden oproti druhému i oproti Bohu, i navzájom, a potom prichádzame a máme obecenstvo okolo stolu Pánovho. Vidíte?

19 A robíme to preto, že Mu oddávame ďakovanie, spoločne medzi sebou. Jeme ten chlieb spoločne medzi sebou, pijeme to víno spoločne medzi sebou, ako Jeho Krv a Jeho Tela.

"Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť Jeho krv, nemáte v sebe života." Vidíte? Vidíte, to hovorí Biblia. Ak to teda nerobíte, nie je tam žiadny život. Vidíte to? Vy potom, viac či menej, dávate tým najavo, že sa hanbíte preukázať sa ako kresťan a to kvôli životu, ktorý žijete. A potom toto je skutočné odhalenie toho akí sme. Teda ak to nerobíte, nemáte života. Ak to robíte nehodne, vinní ste tela Pánovho.

20 Tak isto je to pri vodnom krste. Ak hovoríme, "Veríme v Ježiša Krista, On nás spasil od hriechu a my sme pokrstení vo Meno Pána Ježiša Krista," Prečo Mu robíme potupu, robíme to čo je zlé a budeme musieť za to zaplatiť. A pritom ešte keď to robíme, snažíme sa hlásať jednu vec a činíme druhú.

To je náš dnešný problém. Mám na mysli ... Hovorím "náš," môj a cirkvi, ku ktorej mi Pán Boh dal v týchto posledných hodinách hovoriť, veríme že sa nachádzame v poslednom čase. Veríme že Boh nám dal Posolstvo. Ono je Bohom ustanovené, Bohom potvrdené i skrze Boha ukázané. A tak teraz my musíme pristupovať ku Nemu s úctou a láskou a s čistým srdcom, myslou i dušou.

21 Vy viete, že zakrátko nadíde ten čas keď - keď priamo medzi nami bude ... Duch svätý bude hovoriť tak ako to robil pri Ananiášovi a Zafire. Vidíte, prichádza ten čas. Vidíte? A my ... A tak si to dobre zapamätajte, rozumiete, že Boh bude prebývať medzi Svojím ľudom. To je to čo chce On teraz robiť.

Mohli by sme prijať to Posolstvo, ako sa hovorí... Ak by som bol mladý a hľadal by som si ženu, a mohol by som najst' nejakú o ktorej by som mohol povedať, "Táto je úplne bezvadná. Je kresťankou. Je to dáma. Ona to všetko má, ja mám ku nej dôveru." Nezáleží na tom koľko mám ku nej dôvery, ani na tom ako veľmi si myslím že je pekná, Ja musím prijať ju a ona musí prijať mňa: vidíte, skrze zloženie sľubov.

Nuž a vidíme že tak isto je to s Posolstvom. My vidíme že Ono je dobré. Vidíme že Boh potvrdzuje že je Ono pravda. Je To úplná pravda.

Nuž, my nechceme takto prijímať večeru Pánovu. Tak isto je to s prichádzaním ku stolu Pánovmu.

Izaiáš 35 ... nie, prepáčte, Izaiáš 60 ... Počkajte nech to nájdem. Myslím že to je Izaiáš 28, tam to môžeme nájsť. Som si istý že je to tá kapitola. On tam povedal, "Príkaz na príkaz, a riadok za riadkom, trochu tu a trochu tam. Mocne sa držte toho čo je dobré. Bľabotajúcimi rtami a inými jazykmi budem hovoriť ku tomuto ľudu. A to je Odpočinok."

On povedal, "Všetky stoly Pánove sa stali plné vývratku. Koho môžem učiť Náuku? Komu môžem dať aby porozumel?" Vidíte? Myslím že je to to miesto Písma, Izaiáš 28. "Komu môžem dať porozumieť Náuku?" Vidíte, "stoly."

12 Nuž, teraz vidíte, že je to veľká vec ktorú sa chystáme dnes robiť na pamiatku Jeho smrti a Jeho Tela, o ktorom veríme, že ho denne jeme, či, práve sme ho jedli, ako nám kázal náš brat. Prijímame Slovo Božie, veríme Mu z celého svojho srdca. Vidíme Ho zmanifestované: vidíme že Ono je nám dané: vidíme Ho potvrdené: cítime Ho vo svojich životoch. A tak musíme ku tomu pristupovať s hlbokým uvedomením si toho čo robíme, nie len preto že je to nariadenie.

Ak pôjdete do nejakej cirkvi, často tam môžete vidieť, že oni tam dávajú nejaký suchár, alebo nejaký - niečo, lámu to, nejaký nakysnutý chlieb, alebo - alebo niečo podobné, a lámu to: a ľudia ktorí fajčia, pijú a robia všetko možné, pretože sú členovia tej cirkvi, prichádzajú a prijímajú večeru Pánovu. Nuž, Bohu sa to hnuší!

13 Dokonca o obetiach, je povedané, "Vaše výročité slávnosti a vaše obete sa zosmradili v Mojich nozdrách." Hoci to On nariadil aby prinášali obete. Ale pre spôsob akým oni ku tomu pristupovali, stalo sa to zapáchajúce, smradom v Jeho nose. Práve tie obete ktoré On nariadil.

To je spôsob akým sa stavíme ku Slovu Božiemu, príliš mnoho (tak zvaných) kresťanov to dnes tak robí. Postavíme sa tu a učíme toto Slovo a hovoríme, "Ježiš Kristus nie je ten istý včera dnes i naveky," a učíme, že veci ktoré nám On zaslúbil že ich vyplní, hovoríme o nich, "Ó, to bolo na iný čas," naše Sodomské náboženstvá sa stali smradom v Jeho nozdrách. On to neprijme, za žiadnu cenu. Preto že sa nám to stalo len tradíciou a zvykom!

14 Vy neprijímate večeru Pánovu z tradícií. Prijímate ju preto, že to je láska Božia vo vašom srdci, ktorá zachováva prikázania Božie. Vidíte, to je to kvôli čomu ju prijímate.

Tak ak nepristupujete ku tomu úprimne, je to len tradícia, "Ale áno, v našej cirkvi mávame lámanie chleba každú nedeľu, alebo raz za mesiac, alebo dva razy do roka," a vy tam idete a hovoríte, "No, teraz je môj čas,"

a-a vtedy pristupujete ku večery Pánovej, och, také niečo Bohu smrdí! Vidíte, to je len tradícia.

Tak isto vo všetkom inom, vy-vy musíte byť úprimný. Boh chce hlbiny tvojho srdca. Pamätaj, práve ten Boh ktorý ťa priviedol sem na svet, to je Ten ktorému slúžiš. Vidíte?

Ty to robíš preto, že to On tak povedal, pretože to je Jeho poriadok. Potom chceme pristupovať s hlbokou úprimnosťou, vďaka že skrze Božiu milosť sme boli spasení. A milujeme Ho a cítime Jeho prítomnosť a vidíme že To premieňa naše životy. Naša-naša celá bytosť je premenená. My-my-my sme iní ľudia. Nežijeme už tak ako sme boli zvyknutí, nemyslíme už tak ako sme boli zvyknutí.

15 Tak ako tu v tej Knihe, to miesto tam o ktorom sme hovorili, tie dve knihy sa stávajú Jednou, knihou Života. Prvá kniha života sa objavuje vtedy keď ste sa narodili, to bolo vaše prirodzené narodenie. Vidíte? Ale okrem toho, tam ešte predtým bolo maličké zrnko Života, ako som to tu už dnes popoludní vysvetľoval niekoľkým mladým sestrám. Vidíte, tam leží maličké zrnko Života a vy sa tomu divíte, "Skadiaľ sa tu Ono vzalo? Čo sú to za divné veci?"

Hovoril som to, aplikujúc to na seba, ako by ste to vy boli povedali, "William Branham, nuž, pred štyridsiatimi rokmi, ten William Branham, to je ten istý dnes večer." A niekto by tam vtedy mohol povedať, "...?... to bol darebák." Vidíte? Pretože som sa narodil z Karola a Elly Branham. Majúc ich prirodzenosť, bol som hriešnikom, prišiel som na svet ako klamár, a všetky náklonnosti toho sveta boli vo mne. Ale tak isto, tam vo vnútri bola iná Prirodzenosť, predurčená, ktorú tam vložil Boh. V tom istom tele, vidíte, tam boli dve povahy.

A ja som sa staral len o tú jednu. Ako som rástol, blábotal som ako dieťa, "Da-da." A prvé čo viete, stal som sa klamárom, i všetkým iným čím je hriešnik, pretože som bol tak vychovávaný. Ale po celý ten čas, tam vo vnútri bola maličká omrvinka Života.

16 Pamätám sa, že ako malý chlapec ... (Dúfam, že vás príliš dlho nezdržujem. No ...) Sedával som vonku, na brehu potoka. Sedával som tam po nociach a rozhliadal som sa dookola. Tata a mama už teraz odišli na svoj odpočinok. V tom čase oni boli hriešnici a v našich domoch nebolo vôbec žiadneho kresťanstva. Ale, och, joj, pitie, zábavy i všetko možné, až mi z toho bývalo zle. Brával som svoju lampu a psa a chodieval som do lesa a zostával som tam celú noc. V zime som chodieval poľovať až kým to mulatovanie u nás doma neskončilo, niekedy až do rána. Keď som prišiel domov a ešte to stále trvalo, ľahol som si navrch do kôlni a spal, čakajúc kedy začne svitať.

Spomínam si ako to bolo vtedy keď som tam chodieval cez leto. Napichal som do zemi palice a robieval som si prístrešok proti vetru, alebo proti dažďu. Ležieval som tam, nastavil som udice a chytil som ryby, vedľa polihoval môj verný pes. Mohol by som povedať, "Aha, pozri sa sem. Vieš, že minulú zimu som raz v noci táboril presne na tomto mieste. Presne tu som mal rozložený oheň, keď som tu čakal na svojho psa, ktorý zahaňal na strom nejaké zviera, a rozložil som si tu oheň. Bol mráz, že zem bola zamrznutá až 5 côľov do hĺbky. Ale, malý kvietok, kde si sa ty tu vzal? Čo to, odkiaľ si sa tu zobral? Kto ťa tu prišiel zasadiť? Z akého skleníka ťa tu priniesli?" Čo to, skadiaľ si sa tu vzal. Vidíte? Vyrástol tu taký maličký kvietok, mohol by som povedať, "Ako je to možné, veď predsa mrzlo, i tak ďalej, a ja som tu navrchu rozložil oheň. Okrem toho elementu mrazu sa tu ešte zjavil element tepla, ktorý ležal tu v tom starom veľkom polene ktoré som zapálil. A tak si tu, žiješ. Odkiaľ by si sa tu bol vzal?"

17 Čo to bolo? Existoval iný William Branham. Vidíte? Tam vo vnútri sa nachádzala malá omrvinka Večného Života, ktorá pochádzala z Božích génov, zo Slova Božieho ktoré tam bolo umiestnené. Každý jeden z vás môže myslieť o niečom podobnom. Vidíte, začalo To pracovať.

Potom som sa pozrel hore na stromy a pomyslel som si, "Lístok, minulý rok som ťa videl ako si padal, a ako to že si tam znovu? Odkiaľ si sa tu zobral? Čo ťa sem prinieslo?" Vidíte, To bol ten Večný Život fungujúci v tele.

Nuž, a potom jedného dňa, ako som tak išiel, prehovoril ten Hlas, "Nikdy nefajči, nepi, a tak ďalej." A tí mládenci i všetko sa zostarelo. Vidíte, tam bolo Niečo v pohybe (živé).

A zrazu som pozrel hore a povedal som, "Ja nie som syn Karola a Elly Branham. Existuje Niečo čo ma volá." Podobne ako toho môjho malého orla, "Ja nie som kurča. Tam hore niekde je Niečo. Ó Veľký Jahve, ktokoľvek si Ty, otvor mi! Chcem ísť domov. Vo mne je Niečo čo ma volá."

Vtedy som sa znovu narodil. Ležal tam ten malinký Život, a potom keď Naň bol vyliaty život vody, potom to začalo rásť. A ten starý život zostal odpustený, uvrhnutý do mora Božieho zabudnutia, aby to nikdy viacej nebolo proti mne spomenuté. Vidíte? A tak teraz stojíme ospravedlnení (ako keby sme nikdy neboli zhrešili) v prítomnosti Božej.

18 A potom keď prichádzame ku stolu Pánovmu, musíme prichádzať s úctou, láskou a s rešpektom, uvedomujúc si to že, "Kde by sme boli, keby to nebolo pre Neho." Vidíte? Hľadte kde by to ...

Myslím, že preto Pavel toto hovorí, "A tak tedy, keď sa schádzate ješť, čakajte jedni na druhých." Inými slovami to znamená, čakajte za chvíľu, modlite sa, skontrolujte sami seba. A ak viete, že je tam nejaký brat, ktorý